

SCHOL.

Hic enim sub impuro concubitu miasma venereum promptissimum, propter mollitiem & spongiositatem partis, sese insinuandi locum invenit, quando scemellis a viris vel lue venerea ipsa infectis, vel gonorrhœa laborantibus, communicatur.

XIX.

Causa proxima materialis est miasma venereum, sub spermate virili infecto, a maribus communicatum.

SCHOL.

Hæc materialis causa, cum liquido illo vaginæ uteri indolis fermentescibilis existente concurrens, huic acrimoniam causticam contrahit, unde partes solidas non modo superficialiter arrodit, fluxumque continuum substantiæ saniosæ excitat, sed satis frequenter etiam profundiora ulcera pudendorum, cum excrecentiis verrucosis post se trahit, semperque summum ardorem sub urinæ emissionem inducit, imo ordinarie vicinas quoque partes, quo fluxu suo pervenit, arrodit, cutimque cruentam efficit.

XX.

Causa antecedens proxima & reliqua occasionales eadem sunt, quas sub antecedente affectu indicavimus, quapropter illas hic denuo repetere nolumus.

CAPUT IV.

DE POLLUTIONE, ET FLVORE ALBO MULIERVM BENIGNO.

Pollutio.

I.

Pollutio est spermatis virilis involuntaria excretio, vel sub nocte & somno, atque insomniis venereis, vel etiam vigilantibus personis, cum membri virilis tentigine ac priapismo simul & semel contingens: vel diurno
Eoschwitzii Pathologia. Lz quoque

sub gonorrhoea a fluxum non
ipema, nisi in male uti
pouus in principio mania
lola sudareus, cui tractantur
& admiscetur liquidum in po
ruccione major acrimonia gra
vati insensibili, in fluxum uti
atio dependet, præcipue i
it radices.

venereus.

profusum acre saniosum
ab ulceroſa illorum leſione
accens.

a virulenta, ita ab istem causis
occurrit, & cum illa, similis
us virulentiam suam causticitate,
andorum, sed & partium vicinæ.

ni hujus affectus est sexu

qualem etiam ab annis puber
in specie juniores, & specialit
illicitis delina, pre reliquis hui

instituit uteri organi, cum
so-mucidam, pro sanecti-
& excrementis.

quoque tempore sine erectione membri quocunque modo eveniens, nullam partium genitalium erosionem aut exulcerationem, sed aliquando virium dejectionem atque languorem post se relinquens.

II.

Subjectum generale constituit solus sexus virilis, sub atate annos pubertatis superante.

SCHOL.

Ætatem quod concernit, solum notamus, juniorem ac vegetam magis obnoxiam esse huic adfectui, quam ad senium deproperantem, propter seminis abundantiam, aliasque causas occasionales.

III.

Pars affecta, vel speciale subjectum morbi, sunt vesiculæ seminales, cum reliquis genitalibus proximis.

SCHOL.

Vesiculæ seminales hunc titulum subeunt, sperma elaboratum, hucque depositum, ad debitum excretionis tempus non asservantes ac detinentes, ita ut simul in consensum trahantur partes vicinæ & genitales contiguæ, glandula nempe prostata, & membrum virile cum urethra, hujus partem constituyente.

IV.

Differentia, qua circa hunc affectum ejusque circumstantias speciales occurrunt, potissimum sunt accidentales.

SCHOL.

Ut plurimum enim quidem ille viget noctu, sub insomniis venereis, cum membri erectione involuntaria, ita ut excretio spermatis facta sit, antequam individua expurgantur, quæ circumstantia ut plurimum concurrens antam dedit, ut affectus specialiter pollutio nocturna dicatur: sicut autem hoc ordinarie quasi contingit, ita non minus occurrunt individua, in quibus aliquid materiæ spermaticæ, non quidem perpetuo fluxu aut madore continuo, sed certis tamen temporibus constanter, v.g. sub excretionem urinæ, & quidem vel in ejus principio, vel sub finem, & sphincteris compressione, aut sub alvi depositione, ejusque nisu fortiore, sine reliquis ardoris, doloris, aut stranguriæ symptomatibus, excernitur atque propellitur.

Nec

Nec minus huc pertinet alius excretionis modus, quando sperma virile non equidem sub hætenus recensitis circumstantiis, sed sub quacunque membri virilis erectione statim ejaculatur: aut quando subiectis debilioribus evenit, ut perpetuo quasi madore aliquid mucidioris spissiusculæ materiæ intra glandem & præputium colligatur, aut profluat, sine reliquo alicujus molestiæ in dicta parte sensu, qui tamen ultimi duo casus inter reliquos oppido rari existunt.

V.

Causa hujus mali materialis proxima est tam sperma virile, in vesiculis seminalibus collectum, quam liquidum glandulae prostaticæ, siquidem illud sine hoc facile excerni nequit.

SCHOL.

Peccant autem hi modo dicti humores diverso respectu, dum quantitatis & qualitatis vitio laborare, modoque diverso partes excretioni dicatas afficere possunt. Vel enim in culpa est spermatis bene elaborati & constituti abundantia, vesiculas feminales ultra modum turgescens atque expandens, sui que excretionem stimulando partes urgentes: vel simul concurrat spermaticæ materiæ, aut liquoris genitalis peculiaris acrimonia sulphurea, partes membranoso-nerveas genitalium titillatorio sensu stimulans, & tam membri priapismum, quam ipsam ejaculationem excitans: quæ duæ causæ in prima atque penultima affectus specie, vel singulatim, vel conjunctim occurrunt.

Vel peccat sub reliquis hujus morbi speciebus utriusque humoris aquosa tenuitas, partium nerveo-membranosarum relaxationem tonicam efficiens, unde materiam collectam retinere nequeunt, sed extra receptaculum diffluere sinunt.

VI.

Hujus profluvii spermatici, specialem quasi casum constituentis, causam antecedentem constituit atonia specialis partium principaliter affectarum. Vesicularum nempe & prostaticæ.

SCHOL.

Hic enim benignus fluor muliebris nullum pro causa agnoscit contagium venereum, sed ex simplici humorum discrasia & partium atonia oritur, neque eandem cum illo materiam excretionis fovet, dum materia excreta maligni floris sit tenuis, serosa & saniosa, hujus autem mucida spissior, colore & odore peregrino carens, existit: nec similem cum illo proximiorum effectum edit, ulceratorium nempe partium affectarum aut vicinarum, nisi a causis externis occasionalibus tale quid accidat, sed potius solo profluvio atque madore foeminis molestus existit, maribusque ipsis concumbentibus innoxius manet.

XI.

Subjectum molesti hujus affectus sunt sexus muliebris persona, ultra pubertatis annos protracta.

SCHOL.

Et quidem hoc ordinarie, sive de reliquo sint maritatae, sive extra matrimonium viventes, sive juvenes, sive ad senium prone: extraordinarie autem aliquando ipsis etiam junioribus puellis, in primo annorum septenario idem fluxus contingit: ubi tamen praeter reliquis, ex causis naturalibus temperamentum phlegmaticum, vel magis tale, multum ad ipsius generationem confert, etiamsi aliorum quoque temperamentorum subiecta eidem sub aliarum causarum concursu sint obnoxia.

XII.

Subjectum speciale constituit uteri vagina cum glandulis, mucum naturalem, semper hic reperiendum, secernentibus.

XIII.

Causa materialis proxima est idem ille mucus, in dictis glandulis secretus, majore, quam par est, copia effluens, atque excretus, suaeque copia molestiam perpetui madoris circa pudenda efficiens.

XIV.

Causam antecedentem proximam constituit dictarum glandularum atonia & laxitas nimia.

SCHOL.

Hæc enim decubitu majorem mucosæ materiæ concedit, ut inde profluvium tale per poros illarum patulus & laxos tanto promptius succedat.

XV.

Remotior causa antecedens est humor serosus phlegmaticus, in corpore abundans.

SCHOL.

Hic sicut partibus solidis in genere atoniam facile contrahit, ita speciali decubitu ad has partes delatus, iisdem particulariter atoniæ & relaxationis labem, per fibrarum emolitionem affricat. Unde maxime phlegmatica corpora ex interna dispositione huic affectui obnoxia videre licet.

XVI.

Occasionales aliquando occurrunt cause, affectum tam producentes, quam foventes.

SCHOL.

Ad harum classem pertinent morbi, præsertim graviore, prægressi, totum corpus debilitantes, ut inde actus legitimi secretorii suspendantur, & materia mucida serosa copiose augeatur: præcipue si morbi aut læsiones ipsum uterum afficiant, quo nomine partus violentus, uteri proidentia, abortus graviore aut frequentiore, imo ipse frequentior partus legitimus in personis debilioribus occurrunt, & mensium anomaliam sæpissime huic affectui primam præbere solent occasionem. Deinde quoque diæta tenuis, & imprimis cerevisiæ tenues, minus lupulata, hunc morbum excitare solent, æque ac refrigerationes partium inferiorum, mensium præcipue anomalias post se trahentes.

XVII.

Eventus hujus benigni fluoris albi a maligni atque venerei effectibus plane distinctus existit.

SCHOL.

VITIORE ALBO MUCI
SCHOL.
in enim malignus inquinatio
cum cum equivoce terminis
in hoc benignum nihil tal
mentem, pullores, exchist
ne, & præcipue sterilitatem
n repetens ac violentus non
efficitur atimatici, hysterici
CAP.
D
TIIS EXCRET
I.
Puriora urina excretio
me excessum, vel splen
sam aut inficiam em
SCHOL.
si ad excessum pertinet, quan
in ingere, sua nimis cito line
libi fundere.
Ad delictum ex copulato re
appellat, ut ad minimum nim
nide, epiderm amittit, quæ n
Dolentem mitionem veni can
tum pace, sed simul cum delict
tationis minor sensibilibus & vo
Diabe
II.
diabetes est copiosa, & usque
in alterata urina crudioris

SCHOL.

Sicuti enim malignus inquinatio veneream & proprii corporis, & virorum cum ejusmodi fœminis commercium habentium, certo post se trahit, ita hunc benignum nihil tale secum ferre, sed diu durantem ac inveteratum, pallores, cachexiam, lassitudinem viriumque debilitationem, & præcipue sterilitatem fœminarum inferre: suppressiones autem repentinas ac violentas non ferre, cum has antecedentes sæpissime affectus asthmatici, hysterici suffocatorii, imo epileptici sequantur.

CAPUT V.
DE
VITIIS EXCRETIONIS VRINÆ.

I.

Vitiata urina excretio sub se comprehendit vel excretionis excessum, vel ipsius defectum, vel denique dolorosam aut insciam emissionem.

SCHOL.

Sic ad excessum pertinet, quando copia urinæ excretæ potum assumtum superat, aut nimis cito sine sufficiente alteratione urina emittitur sub diabete.

Ad defectum ex opposito referenda est ischuria, vel plenaria urinæ suppressio, aut ad minimum nimis parca in proportione ad assumpta liquida, ejusdem emissio, quam aliqui mictionem imminutam vocare solent.

Dolorosam mictionem vero constituunt dyluria, & stranguria, ubi non solum pauca, sed simul cum dolore emittitur urina: sicut ab urinæ incontinentia minor sensibilitas & voluntas mingendi occurrit.

Diabetes.

II.

Diabetes est copiosa, & ut plurimum post assumpta potulentata, minus alterata urina crudioris & aqueæ excretio nimis cita,
pro-